

Vanhin David A. Bednar
kahdentoista apostolin koorumista

Ilmoituksen henki

Ilmoituksen henki on todellinen – ja se voi toimia ja se toimii omassa elämässämme sekä [kirkossa].

Ilmaisen kiitollisuuteni siitä innoituksesta, joka johti valitsemaan minun puheeni jälkeiseksi lauluksi ”Tänään olenko hyvää mä tehnyt lain” (*MAP-lauluja*, 144). Ymmärrän vihjeen.

Kutsun teidät miettimään kahta kokemusta, jotka useimmilla meistä on ollut valosta.

Ensimmäinen kokemus on se, kun olemme astuneet pimeään huoneeseen ja painaneet valokatkaisijaa. Muis- telkaa, kuinka kirkas valon tulva on hetkessä täyttänyt huoneen ja hälven- tänyt pimeyden. Se, mikä oli aiemmin ollut näkymätöntä ja epämääräistä, tuli selkeäksi ja tunnistettavaksi. Tälle kokemukselle on luonteenomaista väli- tön ja voimakas valon tunnistaminen.

Toinen kokemus on ollut silloin, kun olemme katselleet yön vaihtu- mista aamuksi. Muistatteko, kuinka valo on hitaasti ja miltei huomaamatta lisääntynyt taivaanrannassa? Toisin kuin pimeässä huoneessa sytytetty valo, nousevan auringon valo ei ole alkanut loistaa heti. Sen sijaan valon määrä on lisääntynyt hitaasti mutta varmasti, ja yön pimeyden on korvan- nut aamun sarastus. Viimein aurinko on noussut taivaanrannan yläpuolelle. Mutta näkyvä todiste auringon lähes- tyvästä saapumisesta on ollut ilmeinen tunteja ennen kuin aurinko on todella ilmaantunut horisontin yläpuolelle.

Tälle kokemukselle on luonteen- omaista hienovarainen ja vähittäinen valon huomaaminen.

Näiden kahden tavanomaisen valoon liittyvän kokemuksen avulla me voimme oppia paljon ilmoituksen hengestä. Rukoilen, että Pyhä Henki innoittaa ja ohjaa meitä, kun keski- tymme nyt ilmoituksen henkeen ja perusmalleihin siitä, kuinka ilmoitusta saadaan.

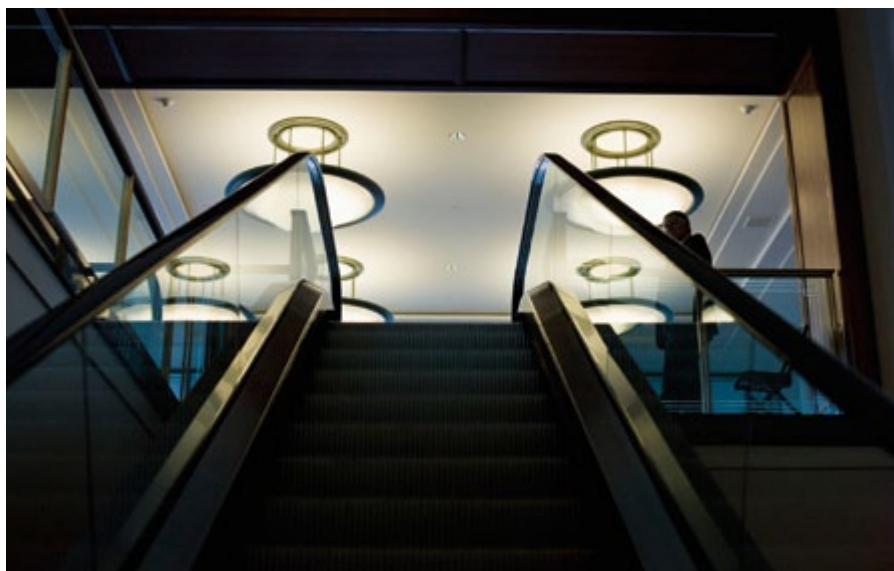
Ilmoituksen henki

Ilmoitus on Jumalan yhteyden- pitoa lapsiinsa maan päällä ja yksi

suurista siunauksista, jotka liittyvät Pyhän Hengen lahjaan ja jatkuvaan kumppanuuteen. Profeetta Joseph Smith on opettanut, että ”Pyhä Henki on ilmoituksenantaja” ja että ”kukaan ei voi saada Pyhää Henkeä saamatta ilmoituksia” (*Kirkon presidenttien ope- tuksia: Joseph Smith, 2007, s. 137*).

Ilmoituksen henki on jokaisen sellaisen ihmisen ulottuvilla, joka saa asianmukaisella pappeuden valtuu- della pelastavat toimitukset – upotus- kasteen syntien anteeksisaamiseksi ja Pyhän Hengen lahjan kätten päälle- panemisella – ja joka toimii uskossa täyttääkseen pappeuden kehotuksen: ”Ota vastaan Pyhä Henki.” Tätä siu- nausta ei ole rajattu kirkon johtaville auktoriteeteille, vaan pikemminkin se kuuluu jokaiselle sellaiselle miehelle, naiselle ja lapselle, joka saavuttaa vas- tuullisen iän ja solmii pyhiä liittoja, ja sen pitäisi toimia heidän elämässään. Vilpitön halu ja kelpoisuus kutsuvat elämäämme ilmoituksen hengen.

Joseph Smith ja Oliver Cowdery saivat arvokkaan kokemuksen ilmoi- tuksen hengestä kääntäessään Mor- monin kirjaa. Nämä veljet oppivat, että

he voisivat saada mitä tahansa sellaista tietoa, mitä he tarvitsisivat saattaakseen työnsä päätökseen, jos he pyytäisivät uskossa rehellisin sydämin luottaen siihen, että he saisivat. Ja ajan mittaan he ymmärsivät yhä paremmin sen, että ilmoituksen henki toimii yleensä ajatuksina ja tunteina, joita Pyhän Hengen voima tuo mieleemme ja sydämeemme. (Ks. OL 8:1–2; 100:5–8.) Herra opettikin heitä: ”Nyt, katso, tämä on ilmoituksen henki; katso, tämä on henki, jonka avulla Mooses johdatti Israelin lapset Punaisenmeren poikki kuivaa maata myöten. Ja nyt tämä on sinun lahjasi; käytä sitä.” (OL 8:3–4.)

Tähdennän ilmoituksen hengen yhteydessä ilmausta ”käytä sitä”. Pyhissä kirjoituksissa Pyhän Hengen vaikutusta kuvataan usein hiljaiseksi, vienoksi ääneksi (ks. 1. Kun. 19:12; 1. Nefi. 17:45; ks. myös 3. Nefi 11:3) ja täydellisen lempeäksi ääneksi (ks. Hel. 5:30). Koska Henki kuiskaa meille hellästi ja lempeästi, on helppoa ymmärtää, miksi meidän pitäisi karttaa sopimatonta mediatarjontaa, pornografiasa ja vahingollisia, riippuvuutta aiheuttavia aineita ja käyttäytymistapoja. Nämä vastustajan työkalut voivat heikentää ja lopulta tuhota kykymme tunnistaa Jumalan hienovaraiset viestit, jotka Hänen Henkensä voima välittää, ja kykymme vastata niihin. Jokaisen meistä tulee harkita vakavasti ja pohtia rukoillen, kuinka voimme torjua paholaisen houkutukset ja käyttää vanhurskaasti tätä ilmoituksen henkeä omassa elämässämme ja perheemme elämässä.

Ilmoituksen malleja

Ilmoitusta annetaan monin eri tavoin, joita ovat esimerkiksi unet, näyt, keskustelut taivaallisten sanansaattajien kanssa ja innoitus. Jotkin ilmoitukset saadaan heti ja

voimakkaina. Toiset tunnistetaan vähitellen ja hienovaraisesti. Kaksi kuvaamaani kokemusta valosta auttavat meitä ymmärtämään paremmin näitä kahta ilmoituksen perusmallia.

Pimeässä huoneessa sytytettävää valoa voi verrata viestin saamiseen Jumalalta nopeasti, täydellisesti ja yhdellä kertaa. Monet meistä ovat kokeneet tämän ilmoituksen mallin, kun olemme saaneet vastauksia vilpittömiin rukouksiin tai meille on annettu tarvitsemaamme ohjausta tai suojelusta Jumalan tahdon ja aikataulun mukaan. Kuvauksia tällaisista välittömistä ja voimakkaista ilmeneisistä on pyhissä kirjoituksissa, niistä kerrotaan kirkon historiassa ja niistä on todisteita omassa elämässämme. Näitä voimallisia ihmeitä todellakin tapahtuu. Tämä ilmoituksen malli on kuitenkin pikemminkin harvinainen kuin yleinen.

Nousevasta auringosta säteilevän valon vähittäinen lisääntyminen on kuin saisi viestin Jumalalta rivinä rivin päälle, opetuksena opetuksen päälle (ks. 2. Nefi 28:30). Useimmin ilmoitus tulee pieninä palasina ajan kuluessa, ja sitä suodaan halumme, kelvollisuutemme ja valmistautumisemme mukaan. Sellaiset yhteydenotot taivaalliselta Isältä laskeutuvat sieluamme vähitellen ja lempeästi ”kuin kaste taivaasta” (OL 121:45). Tämä ilmoituksen malli on enemmänkin yleinen kuin harvinainen ja tulee selkeästi esiin Nefin kokemuksissa, kun hän kokeili useita eri lähestymistapoja, ennen kuin onnistui saamaan pronssilevyt Labanilta (ks. 1. Nefi 3–4). Viimein Henki johdatti hänet Jerusalemiin hänen edeltä käsin tietämättä, mitä hänen pitäisi tehdä (ks. 1. Nefi 4:6). Eikä Nefi oppinut rakentamaan taidokasta laivaa yhdellä kertaa vaan ”Herra näytti [hänelle] aika ajoin, millä tavoin [hänen] tuli käsitellä laivapuita” (1. Nefi 18:1).

Niin kirkon historia kuin oma elämämmekin on täynnä esimerkkejä Herran mallista antaa ilmoitusta rivinä rivin päälle, opetuksena opetuksen päälle. Esimerkiksi palautetun evankeliumin perustotuksia ei annettu profeetta Joseph Smithille yhdellä kertaa pyhässä lehdossa. Näitä korvaamattomia aarteita ilmoitettiin, kun olosuhteet sitä edellyttivät ja ajoitus oli oikea.

Presidentti Joseph F. Smith selitti, kuinka tämä ilmoituksen malli ilmeni hänen elämässään. ”Nuorena poikana – – pyysin usein, että Herra näyttäisi minulle jonkin ihmeen, jotta saisin todistuksen. Mutta Herra pidätti minulta ihmeet ja näytti minulle totuuden, rivin rivin päälle – – kunnes Hän sai koko olemukseni totuuden tuntuun ja kunnes epäily ja pelko oli minusta täysin pyyhitty pois. Hänen ei tarvinnut lähettää luokseni taivaan enkeliä tätä tarkoitusta varten, eikä Hänen tarvinnut puhua ylienkelelin pasuunan äänellä. Elävän Jumalan Hengen hiljaisen äänen kuiskauksin Hän antoi minulle sen todistuksen, jonka omistan. Ja tämän periaatteen ja voiman avulla Hän antaa kaikille ihmislapsille pysyvän tiedon totuudesta, ja se saa heidät tuntemaan totuuden niin kuin Jumala sen tuntee, ja tekemään Jumalan tahdon niin kuin Kristus sen tekee. Eikä mikään määrä ihmeellisiä merkkejä saisi koskaan tätä aikaan.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith*, 1999, s. 268.)

Meillä kirkon jäsenillä on taipumus korostaa ihmeellisiä ja dramaattisia hengellisiä ilmenemisiä niin paljon, ettemme kenties arvosta sitä tavantomaista mallia, jolla Pyhä Henki tekee työtään, tai saatamme jopa väheksyä sitä. Koska keino saada pieniä ja vähittäisiä hengellisiä vaikutelmia, joista ajan myötä ja täydellisesti koostuu

haluttu vastaus tai tarvitsemamme ohjaus, on niin yksinkertainen (ks. 1. Nefi 17:41), me saatamme katsoa ”yli maalin” (MK Jaak. 4:14).

Olen puhunut monien sellaisten ihmisten kanssa, jotka asettavat kyseenalaiseksi oman todistuksensa voiman ja vähättelevät hengellistä kykyään, koska eivät saa lukuisia, ihmeellisiä tai voimakkaita vaikutelmia. Ehkäpä me – mieltiessämme Josephin kokemuksia pyhässä lehdossa, Saulin kokemuksia tiellä Damaskokseen ja Alma nuoremman kokemuksia – alamme uskoa, että meissä on jokin vialla tai että meiltä puuttuu jotakin, ellei elämässämme ole näitä tunnettuja ja hengellisesti vaikuttavia esimerkkejä. Jos teillä on ollut samankaltaisia ajatuksia tai epäilyksiä, tietäkää, että se on

melko normaalia. Ponnistelkaa vain eteenpäin kuuliaisesti ja Vapahtajaan uskoen. Kun teette niin, ”ette voi mennä harhaan” (OL 80:3).

Presidentti Joseph F. Smith on neuvonut: ”Näyttäkää minulle myöhempien aikojen pyhiä, joiden täytyy saada ravinnokseen ihmeitä, merkkejä ja näkyjä pysyäkseen kestävinä kirkossa, niin näytän teille – jäseniä, jotka eivät ole hyvämaineisia Jumalan edessä ja jotka kulkevat lipevilla poluilla. Loistavat ilmestykset eivät tuo meille varmuutta totuudesta, vaan sen tuo nöyryys ja uskollinen kuuliaisuus Jumalan käskyille ja laeille.” (Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1900, s. 40.)

Vielä yksi tyypillinen valoon liittyvä kokemus auttaa meitä oppimaan lisätotuuden ”rivinä rivin päälle,

opetuksena opetuksen päälle” -kaltaisesta ilmoituksen mallista. Joskus auringon noustessa aamu on pilvinen tai sumuinen. Pilvisen sään vuoksi valon havaitseminen on vaikeampaa eikä ole mahdollista erottaa juuri sitä hetkeä, jolloin aurinko kohoo taivaanrannan yläpuolelle. Mutta sellaisinakin aamuina meillä on riittävästi valoa tunnistaaksemme uuden päivän alkaneen ja hoitaaksemme tehtävämme.

Samalla tavoin saamme monta kertaa ilmoitusta tunnistamatta täsmälleen, kuinka tai milloin saamme ilmoitusta. Eräs tärkeä tapahtuma kirkon historiassa havainnollistaa tätä periaatetta.

Keväällä 1829 Oliver Cowdery toimi opettajana Palmyrassa New Yorkin osavaltiossa. Kun hän sai kuulla Joseph Smithistä ja Mormonin kirjan käännöstyöstä, hän tunsin innoitusta tarjota apuaan nuorelle profeetalle. Sen johdosta hän matkusti Harmonyyn Pennsylvanian osavaltioon ja ryhtyi Josephin kirjuriksi. Hänen saapumisensa ajankohta ja hänen antamansa apu olivat elintärkeitä Mormonin kirjan esiintulolle.

Vapahtaja ilmoitti myöhemmin Oliverille, että niin usein kuin hän oli rukoillut johdatusta, hän oli saanut Herran Hengen ohjausta. ”Ellei niin olisi tapahtunut”, Herra julisti, ”et olisi siinä, missä olet tällä hetkellä. Katso, sinä tiedät, että olet kysynyt minulta ja että minä valaisin sinun mielesi; ja nyt minä sanon sinulle tämän, jotta tietäisit, että totuuden Henki on sinut valaissut.” (OL 6:14–15.)

Näin Oliver sai profeetta Joseph Smithin välityksellä ilmoituksen, jossa hänelle kerrottiin, että hän oli saanut ilmoitusta. Ilmeisesti Oliver ei ollut tunnistanut, kuinka ja milloin hän oli saanut ohjausta Jumalalta, ja hän tarvitsi tämän ohjeen saadakseen lisää

ymmärrystä ilmoituksen hengestä. Vertauskuvallisesti Oliver oli kulkenut pilvisenä aamuna sarastavan auringon valossa.

Niissä monissa epätietoisuuden hetkissä ja haasteissa, joita kohtaamme elämässämme, Jumala vaatii meitä tekemään parhaamme, toimimaan eikä olemaan toiminnan kohteina (ks. 2. Nefi 2:26) ja turvaamaan Häneen. Emme kenties näe enkeleitä, kuule taivaallisia ääniä tai saa pakahduttavia hengellisiä vaikutelmia. Saatamme usein ponnistella eteenpäin toivoen ja rukoillen – mutta vailla ehdotonta varmuutta – että toimimme Jumalan tahdon mukaan. Mutta kun kunnioitamme liittojamme ja pidämme käskyt, kun pyrimme entistä johdonmukaisemmin tekemään hyvää ja tulemaan paremmiksi, voimme kulkea varmoina siitä, että Jumala ohjaa askeliamme. Ja voimme puhua varmoina siitä, että Jumala innoittaa sanomisiamme. Sitä tarkoittaa osaltaan pyhien kirjoitusten kohta, joka julistaa: ”Silloin sinun luottamuksesi vahvistuu Jumalan edessä” (OL 121:45).

Kun tavoittelette oikealla tavalla ilmoituksen henkeä ja käytätte sitä, lupaan, että tulette vaeltamaan Herran valossa (ks. Jes. 2:5; 2. Nefi 12:5). Joskus ilmoituksen henki toimii heti ja voimakkaana, toisinaan hienovaraisesti ja vähitellen ja usein niin hennoin keinoin, ettette edes tietoisesti tunnista sitä. Mutta riippumatta siitä mallista, jolla tätä siunausta saadaan, sen tuoma valo valaisee sielunne ja avartaa ymmärrykseenne (ks. Alma 5:7; Alma 32:28) sekä ohjaa ja suojelee teitä ja perhettänne.

Julistan apostolisen todistukseni siitä, että Isä ja Poika elävät. Ilmoituksen henki on todellinen – ja se voi toimia ja se toimii omassa elämässämme sekä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa. Näistä totuuksista todistan Herran Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Amen. ■

Presidentti Thomas S. Monson

Pyhä temppeli – johtotähti maailmalle

Kirkon jäsenyyden kaikkein tärkeimmät ja kruunaavat siunaukset ovat ne siunaukset, jotka me saamme Jumalan tempeleissä.

Rakkaat veljeni ja sisareni, esitän rakkauteni ja tervehdykseni jokaiselle teistä ja rukoilen, että taivaallinen Isämme ohjaa ajatuksiani ja innoittaa sanojani, kun puhun teille tänään.

Saanan aloittaa mainitsemalla muuttaman huomion hienoista sanomista, jotka olemme kuulleet tänä aamuna sisar Allredin, piispa Burtonin ja muiden puhuessa kirkon huoltotyöohjelmasta. Kuten on sanottu, tänä vuonna tämä innoitettu ohjelma, joka on siunannut hyvin monia ihmisiä, täyttää 75 vuotta. Minulla on ollut etuoikeus tuntea henkilökohtaisesti muutamia tämän suuren hankkeen pioneereista – miehiä, joilla on ollut myötätuntoa ja kaukokatseisuutta.

Kuten sekä piispa Burton että sisar Allred ja muut mainitsivat, seurakunnan piispalle on annettu vastuu huolehtia apua tarvitsevista, jotka asuvat hänen seurakuntansa alueella. Se oli etuoikeuteni, kun johdin hyvin nuorena piispana Salt Lake Cityssä seurakuntaa, jossa oli 1 080 jäsentä, joiden joukossa 84 leskeä. Seurakunnassa oli monia, jotka tarvitsivat apua. Kuinka kiitollinen olinkaan kirkon

huoltotyöohjelmasta sekä Apuyhdistyksen ja pappeuskoorumien avusta.

Julistan, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon huoltotyöohjelma on Kaikkivaltiaan Jumalan innoittama.

Veljeni ja sisareni, tässä konferenssissa tulee kuluneeksi kolme vuotta siitä, kun minut hyväksyttiin kirkon presidentiksi. Tietenkin nämä vuodet ovat olleet kiireisiä, täynnä monia haasteita mutta myös lukemattomia siunauksia. Tilaisuus, joka minulla on ollut vihkiä ja vihkiä uudelleen tempeleitä, on ollut nautittavimpia ja pyhimpiä näistä siunauksista, ja juuri temppelistä haluan puhua teille tänään.

Lokakuun yleiskonferenssissa vuonna 1902, lähes 109 vuotta sitten, kirkon presidentti Joseph F. Smith ilmaisi avauspuheessaan toiveen, että jonakin päivänä meillä olisi ”tempeleitä rakennettuina [maailman] eri osiin, missä jäsenet niitä tarvitsevat”¹.

Ensimmäisten 150 vuoden aikana kirkon perustamisesta, vuodesta 1830 vuoteen 1980, rakennettiin 21 temppeliä, mukaan luettuina temppelit Ohion Kirtlandiin ja Illinoisin Nauvooseen.